OVĚŘENÁ VEŘEJNÁ KOPIE PDF

Tato veřejná kopie byla vytvořena z ověřeného textového přepisu nahrané úřední listiny. Nejde o byte-identický originální PDF soubor a nereprodukuje jeho elektronický podpis ani původní metadata.

MĚSTSKÉ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ náměstí 14. října 2188/9

V PRAZE 150 00 Praha 5

Tel.: +420 257 111 611

Fax.: +420 257 111 723

podatelna@msz.pha.justice.cz

datová schránka: ijeabe3

Mgr. Dušan Dvořák

Edukativní konopná klinika, z.s.

Ospělov 6

798 55 Ludmírov

ID datové schránky: r8u3nhx

Praha 1. 10. 2026

3 KZN 974/2026-114

Podání Mgr. Dušana Dvořáka ze dne 1. 8. 2026 - podnět k výkonu dohledu nad postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ve věci sp. zn. 1 ZN 157/2026 - vyrozumění o výsledku dohledu

Dne 1. 8. 2026 bylo Městskému státnímu zastupitelství v Praze (dále jen „MSZ v Praze“), prostřednictvím datové schránky, doručeno podání Mgr. Dušana Dvořáka z téhož dne, které bylo označeno jako „SPOLEČNÝ PODNĚT k přezkumu vyřízení OSZ pro Prahu 2 dne 30. 7. 2026, č.j. 1 ZN 157/2026-33 jako důkazní dodatky v navazujících řízeních“, a kterým podatel požádal o přezkoumání vyrozumění Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 (dále jen „OSZ 2“) ze dne 30. 7. 2026, č. j. 1 ZN 157/2026-33. Podatel v zásadě nesouhlasí se závěrem, že jeho podání ze dne 27. 5. 2026 v části vztahující se k postupu Ministerstva spravedlnosti České republiky a jeho úředních osob neobsahuje konkrétní skutečnosti důvodně nasvědčující spáchání trestného činu.

Uvedené podání bylo podle svého skutečného obsahu, v souladu s § 59 odst. 1 trestního řádu a § 16a odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, posouzeno jako podnět k výkonu dohledu podle § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství nad postupem OSZ 2 ve věci sp. zn. 1 ZN 157/2026.

Nejprve prosím dovolte, abych stručně vymezil rozsah a účel dohledu. Dohled podle § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství je vnitřním kontrolním mechanismem soustavy státního zastupitelství. Jeho účelem je přezkoumat, zda nejblíže nižší státní zastupitelství v konkrétní věci postupovalo v souladu s právními předpisy, pokyny obecné povahy nejvyššího státního zástupce a případnými závaznými pokyny. Vyšší státní zastupitelství je za tímto účelem oprávněno vyžadovat spisy, zprávy a vysvětlení a při zjištění pochybení přijmout opatření k nápravě. Podrobnosti upravuje rovněž § 1 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č.

23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství. Dohled naproti tomu neslouží k abstraktnímu řešení odborných nebo právně-teoretických otázek, k obecnému přezkoumávání historické znalecké praxe, k revizi pravomocných soudních rozhodnutí, k nahrazování opravných prostředků v jednotlivých trestních řízeních ani k přezkumu rozhodnutí vydaných podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Rozhodné bylo, zda OSZ 2 správně posoudilo obsah postoupené části podání a zda z ní vyplývaly konkrétní skutečnosti odůvodňující zahájení úkonů trestního řízení.

2

K posouzení podnětu byl státnímu zástupci MSZ v Praze k dispozici obsah všeobecného spisu OSZ 2, sp. zn. 1 ZN 157/2026, přičemž z něj bylo zjištěno a ověřeno, že tomuto státnímu zastupitelství bylo dne 11. 6. 2026 postoupeno podání Mgr. Dušana Dvořáka ze dne 27. 5. 2026 s jeho přílohami, a to toliko pouze v části spadající do jeho působnosti, tedy ve vztahu k možnému jednání úředních osob Ministerstva spravedlnosti České republiky. OSZ 2 proto nebylo povinno souhrnně přezkoumávat veškeré další větve podání, které směřovaly vůči policii, znaleckým pracovištím, soudům, jiným státním zastupitelstvím nebo dalším orgánům veřejné moci, když připojené přílohy byly značně rozsáhlé, obsahovaly řadu časově i věcně různorodých listin, odkazů, spisových značek, právních názorů a odborných polemik. Rozsah podání ani množství přiložených dokumentů však samy o sobě nenahrazují nezbytné skutkové vymezení trestného činu. Pro základní posouzení podstaty oznámení bylo rozhodné především to, zda je, resp. bylo popsáno konkrétní jednání nebo opomenutí konkrétní či alespoň individualizovatelné úřední osoby, konkrétní porušená povinnost, následek, příčinná souvislost a odpovídající forma zavinění. Přílohy tyto chybějící znaky nedoplňovaly a jejich další podrobné třídění či vyhodnocování by nemohlo změnit základní právní závěr.

V první řadě se státní zástupce MSZ v Praze zabýval otázkou, zda na podkladě podání Mgr. D. Dvořáka byly dány podmínky pro zahájení úkonů trestního řízení.

Podle § 158 odst. 3 trestního řádu policejní orgán zahájí úkony trestního řízení tehdy, jsou-li zjištěny skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin. Nepostačuje pouhé subjektivní přesvědčení podatele, obecný nesouhlas s postupem orgánu veřejné moci nebo požadavek, aby teprve orgány činné v trestním řízení vyhledaly možný skutek a jeho pachatele. Musí existovat konkrétní skutkový základ, který alespoň rámcově vymezuje jednání, osobu nebo určitelný okruh osob, dobu, způsob a následek. Tomu odpovídá komentářová literatura, podle níž trestní oznámení může zůstat ve fázi před zahájením přípravného řízení, jestliže jeho obsah ani další dostupné poznatky nedosahují prahu skutečností důvodně nasvědčujících spáchání trestného činu. V takovém případě není namístě vydat záznam podle § 158 odst. 3 trestního řádu ani postupovat podle § 159a trestního řádu, který předpokládá již zahájené prověřování (srov. Šámal, P. a kol. Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, výklad k § 158 a § 159a; obdobně Jelínek, J. a kol. Trestní právo procesní. Praha: Leges, pasáže k zahájení přípravného řízení). Ústavní soud pak ve své ustálené rozhodovací praxi vychází z toho, že oznamovateli nesvědčí subjektivní, natož ústavně zaručené právo na zahájení trestního stíhání jiné osoby. Je na státu a jeho orgánech,

aby podle zákonných pravidel posoudily, zda jsou podmínky pro trestní řízení splněny (srov. např. usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 537/02, III. ÚS 221/08 a I. ÚS 3135/08). K možnosti založit podání bez postupu podle § 159a trestního řádu, nejsou-li splněny podmínky pro zahájení úkonů trestního řízení, lze odkázat též na usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 1168/23.

Podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku je trestným činem pouze protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoně. Podatel ve svých podáních pak dovozuje možné naplnění zejména trestných činů zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 trestního zákoníku a maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 trestního zákoníku. U trestného činu podle § 329 odst. 1 trestního zákoníku musí úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě či jinému neoprávněný prospěch vykonávat svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, překročit ji nebo nesplnit povinnost vyplývající z její pravomoci. Komentářová literatura zdůrazňuje nutnost konkretizace výkonu pravomoci nebo nesplněné povinnosti a existenci takzvaného druhého úmyslu (srov. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník II. § 3

140 až 421. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, výklad k § 329). Nejvyšší soud v usnesení ze dne 29. 11. 2017, sp. zn. 5 Tdo 939/2017, potvrdil, že tento zvláštní úmysl musí být dán alespoň ve formě úmyslu nepřímého. U trestného činu podle § 330 trestního zákoníku je třeba označit konkrétní důležitý úkol úřední osoby, jehož splnění bylo podstatně ztíženo nebo zmařeno, konkrétní povinnost a hrubou nedbalost ve smyslu § 16 odst. 2 trestního zákoníku. Ani zde nepostačuje obecné tvrzení, že určitý resort dlouhodobě neřešil odbornou problematiku způsobem, který podatel považuje za správný.

Podání Mgr. D. Dvořáka ze dne 27. 5. 2026 v části týkající se Ministerstva spravedlnosti České republiky tyto požadavky nesplňuje. Ve zmiňované části podání postoupené OSZ 2 je podstatou argumentace tvrzení, že Ministerstvo spravedlnosti České republiky nebo ministr spravedlnosti nepřijali dostatečná opatření k odstranění namítaných rozporů v metodice určování obsahu THC a nevydali jednotnou závaznou metodiku pro odběr vzorků, homogenizaci, analytické zkoumání, vztah THC a THCA, dekarboxylaci a vyjadřování nejistoty měření. Podatel však neoznačil právní ustanovení, které by právě Ministerstvu spravedlnosti nebo konkrétní osobě v jeho rámci ukládalo povinnost vydat takový obecně závazný či interně závazný metodický akt pro policejní znalecká pracoviště, soudy a státní zastupitelství. Ministerstvo spravedlnosti vykonává státní správu soudů a státního zastupitelství v zákonem stanoveném rozsahu, není však oprávněno určovat soudům, jak mají hodnotit konkrétní důkaz, ani nahrazovat odborné závěry znalců či policejních pracovišť závazným výsledkem dokazování. Nevydání metodiky, jejíž vydání zákon ministerstvu neukládá, proto samo o sobě nepředstavuje nesplnění povinnosti vyplývající z pravomoci ve smyslu § 329 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku ani zmaření důležitého úkolu ve smyslu § 330 trestního zákoníku.

Podatel ve svém podnětu k výkonu dohledu namítá, že OSZ 2 nedostatečně zohlednilo

absenci jednotných pravidel vzorkování, vztah THC a THCA, dekarboxylaci, nejistotu měření a standardní operační postupy znaleckých pracovišť. Tyto otázky mohou být odborně významné při hodnocení konkrétního znaleckého závěru v konkrétním trestním řízení. Jejich řešení náleží do dokazování v dané věci, včetně možnosti vyžádat doplnění odborného vyjádření či znaleckého posudku a využít řádné nebo mimořádné opravné prostředky. Samotná existence odborné polemiky nebo rozdílných metodických dokumentů však bez dalšího nezakládá podezření z trestného činu úřední osoby ministerstva.

Stejný závěr platí pro námitky týkající se notifikace technických předpisů, článků 34, 36 a 267 Smlouvy o fungování Evropské unie, používání unijních zemědělských metodik a povinnosti položit předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropské unie. Tyto otázky mohou být předmětem právního posouzení v konkrétním řízení a příslušných opravných prostředků. Ani případná nesprávná aplikace unijního práva nebo nepoložení předběžné otázky však bez konkrétních dalších okolností nepředstavuje trestný čin pracovníka ministerstva.

Podatel v podnětu k výkonu dohledu dále namítá, že OSZ 2 nevypořádalo nové listiny z roku 2026, zejména sdělení Nejvyššího státního zastupitelství, Kriminalistického ústavu Policie České republiky, postup Okresního státního zastupitelství v Prostějově, vracení podání mezi orgány a rozhodnutí vydaná v informačních řízeních. Tyto listiny jsou nové chronologicky, nikoli však trestněprávně. Dokládají pokračování korespondence a různých správních, informačních, dohledových nebo soudních řízení, neobsahují však nový individualizovaný poznatek o tom, že konkrétní pracovník Ministerstva spravedlnosti porušil konkrétní právní povinnost a jednal se zaviněním požadovaným trestním zákoníkem.

4

K námitce neúplnosti předaných podkladů lze shrnout, že OSZ 2 bylo postoupeno podání ze dne 27. 5. 2026 s přílohami v přesně vymezené části spadající do jeho působnosti. Nebylo jeho úkolem vytvářet společný inventář všech podání, spisů a řízení vedených různými státními zastupitelstvími, policejními útvary a správními orgány. Podatel současně neoznačil žádnou konkrétní skutečnost obsaženou pouze v některé údajně chybějící listině, která by individualizovala trestný skutek pracovníka ministerstva a doplnila chybějící znaky skutkové podstaty.

Rozsah a množství příloh nemohou nahradit skutkové vymezení trestného činu. Orgány činné v trestním řízení jsou povinny každé podání kvalifikovaně posoudit, nejsou však povinny zahajovat trestní řízení nebo provádět rozsáhlé vyhledávací dokazování jen proto, že podatel připojí velké množství dokumentů a požaduje prověření širokého okruhu institucí a historických událostí. Rozhodné je, že ani v souhrnu neindividualizují trestněprávně relevantní jednání konkrétní osoby.

Námitka podatele v tom směru, že OSZ 2 obsah podání hodnotilo, ačkoli současně uzavřelo, že nejde o trestní oznámení, není důvodná. Aby bylo možné určit právní povahu podání, musí se orgán s jeho obsahem seznámit a předběžně posoudit tvrzení, na nichž podatel podezření zakládá. Toto předběžné obsahové posouzení není totožné s prověřováním podle trestního řádu. Státní zástupce OSZ 2 provedl první z těchto kroků a dospěl k závěru, že podmínky pro

postup podle § 158 odst. 3 trestního řádu nebyly splněny, resp. z podání nevyplývaly. Podatel vedle § 329 a § 330 trestního zákoníku ve svých podáních odkazuje rovněž na další skutkové podstaty. Pouhé vyjmenování zákonných ustanovení však nenahrazuje popis konkrétního skutku. Ve vztahu k Ministerstvu spravedlnosti není vymezeno, kdo měl konkrétně poškodit cizí práva, dopustit se útisku, porušit povinnost při správě cizího majetku, podat nepravdivý znalecký posudek, mařit spravedlnost, šířit poplašnou zprávu nebo se dopustit jiného obdobného jednání. Státní zástupce OSZ 2 proto nebyl povinen samostatně analyzovat každou označenou skutkovou podstatu, jestliže podání neobsahovalo skutek, který by bylo možno pod některou z nich podřadit. Ani obecná tvrzení o zdravotních újmách a úmrtích nezakládají ve vztahu k ministerstvu povinnost zahájit trestní řízení. Pro uplatnění procesní povinnosti účinného vyšetřování podle článků 2 a 3 Evropské úmluvy o lidských právech musí existovat alespoň hájitelné tvrzení o konkrétním zásahu do života či tělesné integrity. V podání však není určena konkrétní poškozená osoba, konkrétní jednání pracovníka ministerstva, příčinná souvislost mezi nevydáním požadované metodiky a tvrzeným následkem ani zavinění konkrétní osoby. Námitky týkající se NCOZ, Policejního prezidia, Kriminalistického ústavu, jiných státních zastupitelství nebo informačních řízení přesahují předmět věci postoupené OSZ 2. Každý z uvedených právních režimů má vlastní prostředky přezkumu. Informační řízení podle zákona č. 106/1999 Sb. nelze využívat jako paralelní prostředek k opakovanému meritornímu přezkoumání věci vyřízené podle trestního řádu nebo zákona o státním zastupitelství.

Rozdělení rozsáhlého podání podle označených osob, skutkových okruhů, věcné a místní působnosti a právního režimu jednotlivých požadavků není samo o sobě vadou ani projevem institucionální ochrany možného protiprávního jednání. Podatel nemůže závazně určit, že všechny jeho časově či tematicky související písemnosti musí být vedeny v jediném spise a vyřízeny jediným orgánem. Každé státní zastupitelství je povinno posoudit část spadající do jeho působnosti. Pro závěr o koordinovaném zakrývání trestné činnosti by musely existovat konkrétní skutečnosti nasvědčující dohodě nebo vědomé ochraně konkrétního pachatele; takové skutečnosti však podání neobsahuje.

5

Pokud tedy státní zástupce OSZ 2 po přezkoumání postoupené části podání dospěl k závěru, že neobsahuje skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, nebyl povinen předávat věc policejnímu orgánu k zahájení úkonů trestního řízení a nebyl ani povinen postupovat podle § 159a trestního řádu. Podání oprávněně zůstalo ve fázi před zahájením přípravného řízení.

Po přezkoumání spisového materiálu v rámci výkonu dohledu tak nebylo zjištěno, že by státní zástupce OSZ 2 pominul konkrétní skutečnost rozhodnou pro posouzení možné trestní odpovědnosti, nebo že postupoval v rozporu s právními předpisy. Jeho závěr, že postoupená část podání neobsahuje konkrétní a přezkoumatelné skutečnosti důvodně nasvědčující spáchání trestného činu podle § 329, § 330 nebo jiného ustanovení trestního zákoníku, je zcela správný.

Z uvedených důvodů podnět Mgr. Dušana Dvořáka k výkonu dohledu ze dne 1. 8. 2026 odkládám jako nedůvodný. V postupu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ve věci sp. zn. 1 ZN 157/2026 nebylo zjištěno pochybení, k jehož nápravě by bylo třeba využít oprávnění vyššího státního zastupitelství podle § 12d zákona o státním zastupitelství. Uvedené stanovisko považujte ze strany Městského státního zastupitelství v Praze za konečné vyřízení věci.

Současně přijměte poučení podle § 1 odst. 4 vyhl. MS ČR č. 23/1994 Sb. o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů, že další obsahově shodné podněty již nebudou přezkoumávány a podatel nebude o jejich přijetí vyrozumíván.

JUDr. Luboš Pětník v.r.

státní zástupce

Za správnost: E. Vaněk

Bc.

Ekaterina

Vaněk

Digitálně podepsal

Bc. Ekaterina Vaněk

Datum: 2026.10.01

13:46:17 +02'00'